

ganste sikkert ligger udenfor. — Til syvende og sidst maa jeg maasse tilføje en Bemærkning i Anledning af, at det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Pjengel) berørte en Videnskabsmand, som han mente havde Ret til Understøttelse. Jeg skal ganske kort sige, at jeg paa dette Punkt er enig med ham. Den Videnskabsmand, hvis Navn han nævnte, har virkelig og ganske sikkert Krav paa at understøttes fra Statens Side paa Grund af en Virksomhed, som i mange Henseender hører til de bedste, som ere udfølbende paa Videnskabens Omraade her i Landet.

Berg: Der er et Par Vædringsforslag, hvor det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds (Korsgaard) og jeg ikke have kunnet følge det øvrige Udvalg. Det er Vædringsforslagene under Nr. 62 og 63. Jeg vil først bede om, at man vil efterse Vædtænkningens Nr. 86 og et senere Nr., nemlig Nr. 87 Slutningen, hvor vi foreløbig have udtalt os om denne Sag. Vædringsforslaget under Nr. 62 angaar en Anstalt for uegentlige døvstumme i Meinungsgade. Hidtil er der givet 450 Kr. til en Friplads aarlig, Ministeren forlanger nu 600 ser. Det andet er et Forslag, som gaar ud paa paa et Bræt at forhøje Tilskudet til Landsfvageundervisningen med 30,000 Kr., saa de 105,000 Kr. efter den 1ste April skulde blive 135,000 Kr. Nu kunde det ved første Øjekast se ud — og de tomme Stole vilde sige det, hvis de havde Øjne i Hovedet — at denne Stilling har Mindretallet indtaget for at være imod det humane Djemed, i hvilket man giver Tilskud til aandsfvage, men jeg vil dog sige, saa tage baade de nærværende og de fraværende Medlemmer fejl. Det, som har ditteret os vor Stilling til disse Forslag, er netop særlig Interesse for, at det Tilstud, som Statskassen vil hde til dette Formaal, kommer de aandsfvage til Gode, som særlig trænge til Statens Understøttelse, og dette skal jeg nu nærmere begrunde. Der er en hel Række Anstalter her til Lands af den Slags, som navnlig dele sig i to Klasser, den ene bestaaende af Anstalter efter det Kellerske System, den anden af Idiotanstalten paa gamle Bakkehus. De Kellerske Anstalter ere 6, som høre ind under Landsfvagekategorien; de ere spredte noget omkring og have fra 250 ned til 25 à 30 Elever. Idiotanstalten ved Kjøbenhavn er delt i 3 Afdelinger, en for voksne Mænd, en for voksne Kvinder og en for Børn. Det er altsaa meget omfattende Virksomheder, men bægge ere private Anstalter, overfor hvilke Staten ikke har noget som helst at sige, undtagen for saa vidt som den har

hødet et Laan til Oprettelsen af Landsfvageanstalten „Karens Minde“. Statens Forhold til denne Anstalt er ordnet ved Loven af 1879. Den kan hde sine Tilskud og sikre sig, at disse Tilskud blive anvendte efter Djemedet; men Forholdet staar dog helt udenfor Statens Omjorg. Nu har Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet for nogle Aar siden nedsat en Regeringskommission for at behandle dels Døvstumme-, dels Landsfvagesagen. Den fremkom i Fjor med en Del af sin Betænkning i disse Sager, navnlig hvad de døvstumme angik, og deraf fulgte nu — jeg skal ikke komme videre ind paa denne Forhandling — en Lov om Oprettelsen af Anstalten ved Nyborg og en Forstole i Fredericia, og hvad dertil hører, men man lovede, at den anden Del om Landsfvageundervisningen, Ordningen af Pleje og Undervisningen for de aandsfvage, skulde komme her. Mindretallet har den Anskuelse, at vi bør forblive paa det hidtil bestaaende baade med Hensyn til Bevillingen og Ordningen, ikke vækte, men heller ikke styrke den Ordning, som er under Overvejelse til Forandring, fordi vi ved enhver saadan Forandring, hvorved vi vilde styrke disse Anstalter, ville gøre vor Stilling svagere ved Behandlingen af en Lov, der skal foretage en indgribende Omordning. Jeg vil saa meget mere advare herimod, som det er mig sagt, at man har for Dje aldeles at omgaa Lovgivningsmagten med Hensyn til dette Spørgsmaals Ordning, og at ordne det indbyrdes mellem de private Selskaber paa deres Vis, uden at der behøves at skulle komme en Lov frem om denne Sag, hvortil der dog hdes direkte og indirekte meget betydelige Understøttelser, thi de 15,000 Kr., der hdes efter Loven af 1879 om „Karens-Minde“, høre ikke ind under de 135,000 Kr., som vi ville komme til at bidrage, naar denne Bevilling bliver vedtagen. Blive vi nu staaende ved det hidtilværende, vil det sige, at Meinungsgade faar sin Understøttelse til de Elever, der er Tale om, som hidtil af 450 Kr., og jeg er tilbøjelig til at tro, at det er tilstrækkeligt; 600 Kr. er for meget, ikke lidt for meget, navnlig for Børn; de kunne plejes og plejes godt for mindre; men det skal jeg ikke komme nærmere ind paa nu. Men naar vi nu staa med de 6 Kellerske Anstalter og Meinungsgade til, altsaa 7, foran en Kommissionsbetænkning og Indstilling, som skulde forelægges os efter Løfte til Overvejelse og eventuel Lovgivning, og mulig ligejom ved Valdersgade lade det afstaa eller forandre med betydelige Omkostninger, er der saa Mening i i dette Øjeblik, nogle Maaneder forinden dette burde ske, at